

Sklepi Sveta z dne 27. novembra 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju

(2009/C 301/09)

SVET:

PONOVNO POTRjuje politični pristop k temu vprašanju, ki je bil določen v Sklepih o evropskem pristopu k medijski pismenosti v digitalnem okolju, sprejetih na zasedanju 21. in 22. maja 2008 ⁽¹⁾.

POZDRAVLJA Priporočilo Komisije z dne 20. avgusta 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju za bolj konkurenčno avdiovizualno industrijo in industrijo vsebin ter vključujočo družbo znanja, zlasti pa:

- pomen, ki ga pripisuje dejavnemu sodelovanju industrije, vključno z vsemi vrstami medijev, pri podpiranju pobud za medijsko pismenost,
- priznavanje vloge, ki bi jo izobraževalni sistem lahko imel pri spodbujanju medijske pismenosti – dostop do medijev in zmožnost razumeti, kritično ocenjevati, ustvarjati in sporočati medijske vsebine – v okviru strategij držav članic za vseživljenjsko učenje,
- namere Komisije, da bi spodbudili širše soglasje glede medijske pismenosti, podprli analizo in izmenjavo dobrih praks med državami članicami ter razvili orodja, ki bi bila državam članicam in Komisiji v pomoč pri meritvi stopenj medijske pismenosti po Evropi.

POUDARJA DODATNE DEJAVNIKE:

- Za spodbujanje medijske pismenosti je bistveno priznati, da je digitalna revolucija prinesla znatne koristi in priložnosti, obogatila življenja posameznikov v smislu njihove zmožnosti komuniciranja, učenja in ustvarjanja ter preoblikovala organizacijo družbe in gospodarstva. Da bi državljani lahko odgovorno in osveščeno uporabljali nove tehnologije in medije, se morajo zavedati tveganj in spoštovati ustrezne zakonske določbe, politike na področju medijske pismenosti pa bi takšna vprašanja morale obravnavati z na splošno pozitivnimi signali.
- Čeprav drži, da ima medijska industrija ključno vlogo pri spodbujanju medijske pismenosti, je treba poudariti neodvisnost medijev in dejstvo, da so države članice razvile različne pristope k spodbujanju razvijanja dobrih praks in standardov v medijski industriji, kjer sta samourejanje in sourejanje le dve od mnogih možnih rešitev. Upoštevati je treba tudi številne pobude na področju medijske pismenosti, ki jih že izvajajo medijska industrija ter kulturne ustanove, nevladne organizacije in prostovoljni sektor, in te pobude še naprej spodbujati.

— Pri spodbujanju medijske pismenosti je posebno pozornost treba nameniti dejstvu, da imajo različne družbene skupine lahko različne potrebe in vedenje, pa tudi različne možnosti dostopa do medijev. Otroci in mladi imajo, denimo, pogosto naravno nagnjenje do novih medijev in novih tehnologij, medtem ko imajo lahko odrasli več izkušenj, ki lahko pripomorejo h kritičnemu razmišljanju o medijski vsebini. V strategijah za izboljšanje medijske pismenosti morajo biti vse te razlike v celoti upoštevane, spodbujati pa morajo tudi komunikacijo med različnimi skupinami in interesi v družbi. Države članice bi morale istočasno še naprej poudarjati in krepiti strategije za večjo razpoložljivost in dostopnost tehnologij državljanom.

— Izobraževalni sistem, vključno s formalnim, neformalnim in priložnostnim učenjem, ima lahko pomembno vlogo pri razvijanju in izboljševanju medijske pismenosti, pa tudi ustvarjalnosti in inovacijskega potenciala vseh ljudi v družbi, zlasti otrok in mladih, ki imajo lahko prav tako pomembno vlogo pri prenosu teh spretnosti in znanj svojim družinam. V okviru politike izobraževanja je treba opozoriti, da Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje med ključnimi kompetencami med drugim navaja „digitalno pismenost“ ter „kulturno zavest in izražanje“. Države članice, ki medijsko pismenost razvijajo na področju izobraževanja, bi morale to delati ob upoštevanju referenčnega okvira, določenega v priporočilu iz leta 2006. Poleg tega bi bil lahko program za vseživljenjsko učenje eden od virov za podporo spodbujanju medijske pismenosti.

— Čeprav drži, da je medijska pismenost dinamičen in razvijajoč se koncept in da na razumevanje tega koncepta na splošno vplivajo kulturne, tehnološke, industrijske in generacijske razlike, drži tudi, da z razvojem interneta na svetovni ravni kot ključnega elementa komunikacijske infrastrukture državljani Evrope in drugih držav sveta živijo v svetu medijev, ki postaja vse bolj enak. Spričo navedenega bi bilo mogoče in koristno postopno razviti merila za ocenjevanje stopnje medijske pismenosti v državah članicah, kar tudi predvideva člen 26 Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pri tem pa upoštevati dejstvo, da morajo takšna merila in ocene odražati različna izhodišča držav članic. Države članice in Komisija naj pri tem v celoti sodelujejo.

KOMISIJO IN DRŽAVE ČLANICE POZIVA, naj pri razvijanju lastnih politik na področju medijske pismenosti v okviru svojih pristojnosti ustrezno upoštevajo te sklepe in sklepe, sprejete na zasedanju 21. in 22. maja 2008.

⁽¹⁾ UL C 140, 6.6.2008, str. 8.